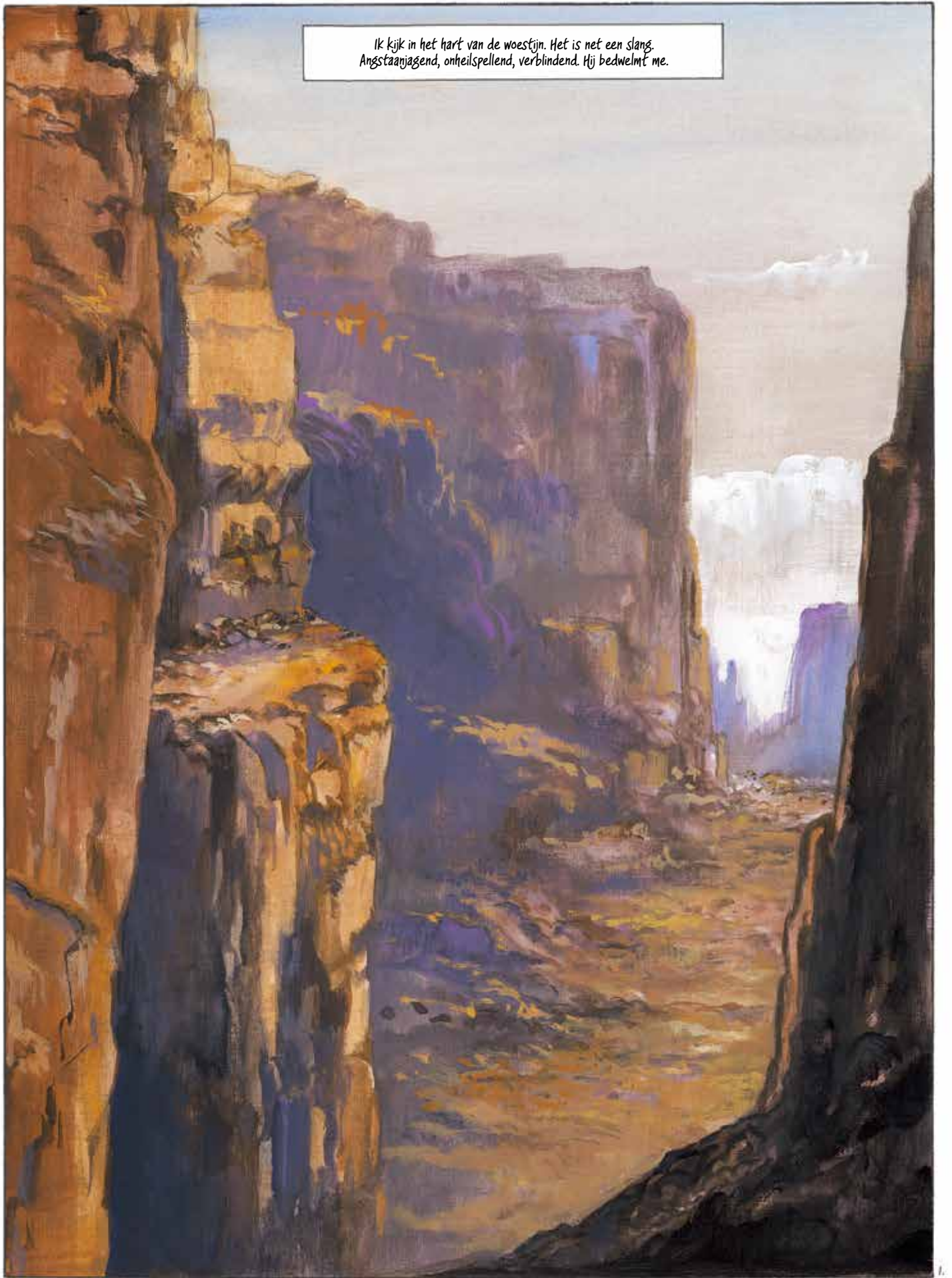
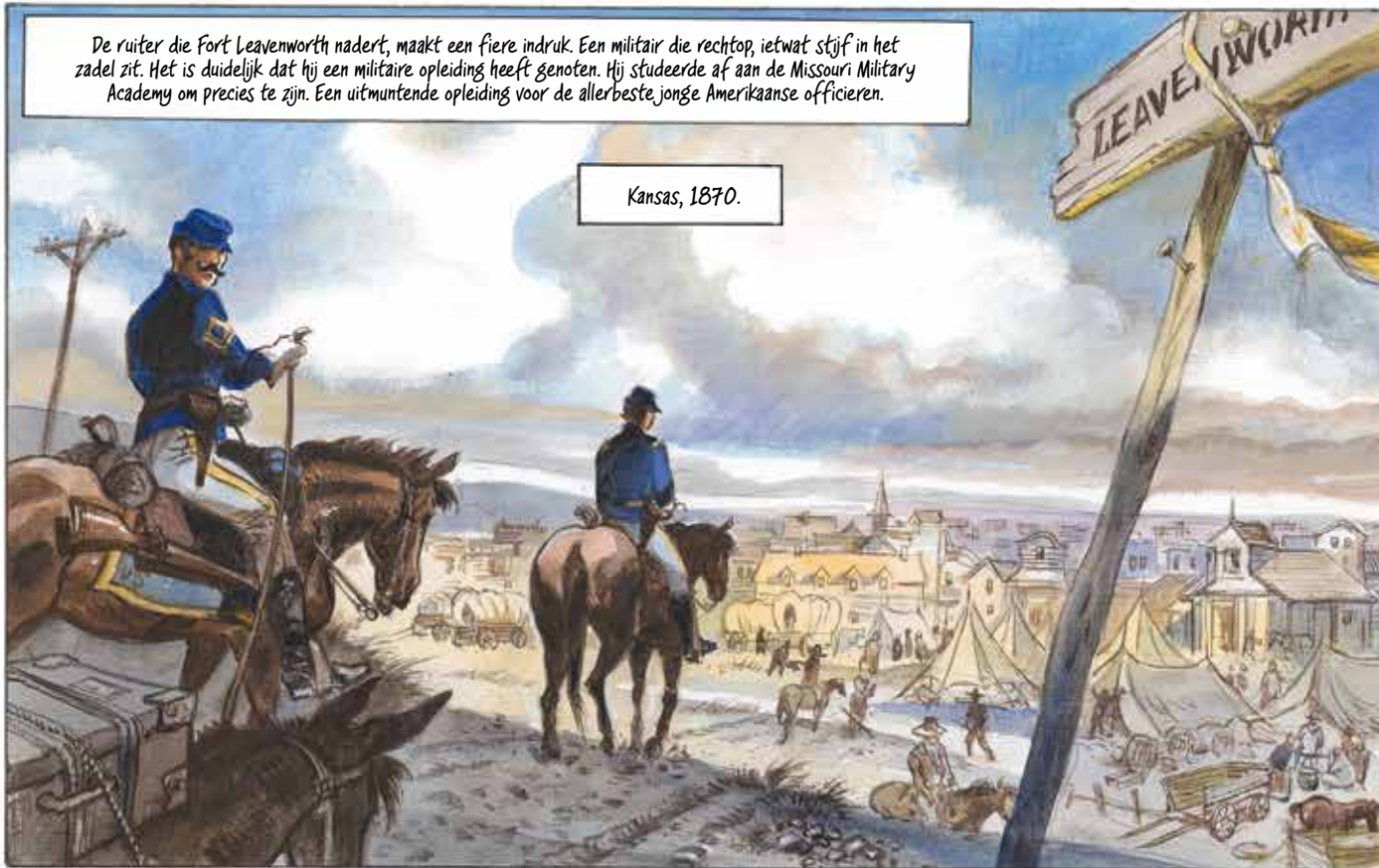

Ik kijk in het hart van de woestijn. Het is net een slang.
Angstaanjagend, onheilspellend, verblindend. Hij bedwelmt me.

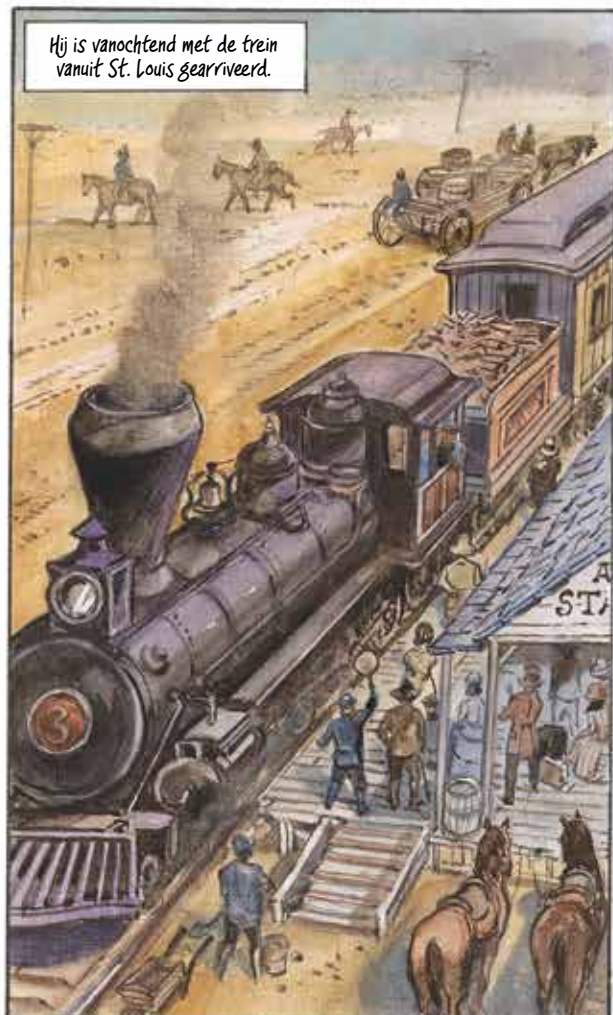

De ruiter die Fort Leavenworth nadert, maakt een fiere indruk. Een militair die rechtop, ietwat stijf in het zadel zit. Het is duidelijk dat hij een militaire opleiding heeft genoten. Hij studeerde af aan de Missouri Military Academy om precies te zijn. Een uitmuntende opleiding voor de allerbeste jonge Amerikaanse officieren.

Kansas, 1870.

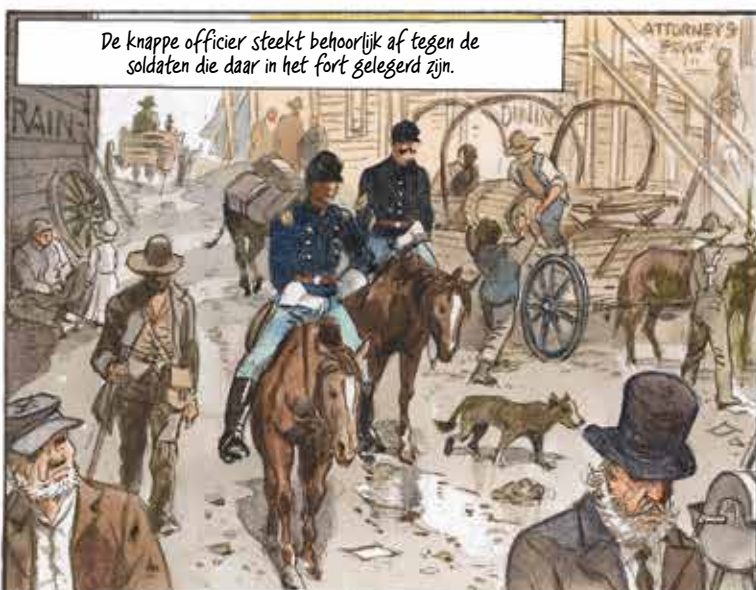
Hij is vanochtend met de trein vanuit St. Louis gearriveerd.

Op het station werd hij opgewacht door sergeant Guiseppe Santini met een rijder van het 10e Regiment Cavalerie.

De knappe officier steekt behoorlijk af tegen de soldaten die daar in het fort gelegerd zijn.

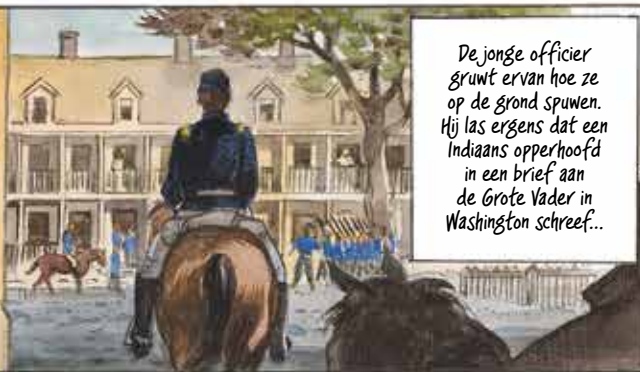
Want dat zijn ruwe kerels die veel hebben
gevochten en nu hun pensioering afwachten.

Alleen... zonder familie hebben ze geen
idee waarheen te gaan en hoe verder.

De jonge officier
gruntt ervan hoe ze
op de grond spuwen.
Hij las ergens dat een
Indiaans opperhoofd
in een brief aan
de Grote Vader in
Washington schreef...

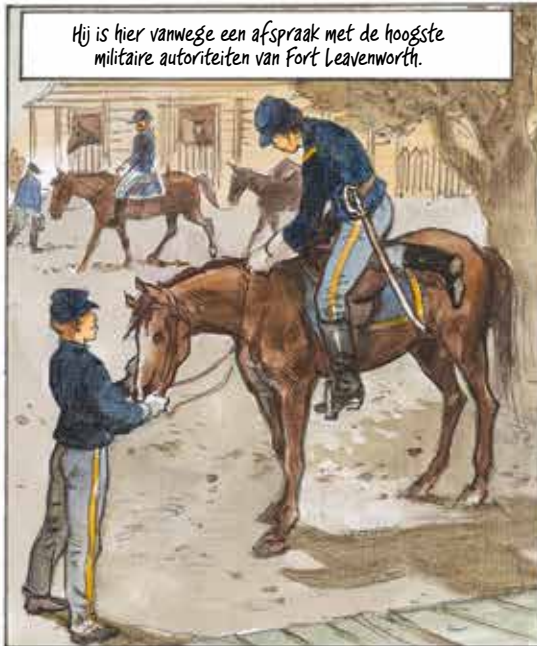
"Als je op de
aarde spuugt,
spuug je op
je moeder."

Deze officier is niet gekomen om
het commando op zich te nemen.

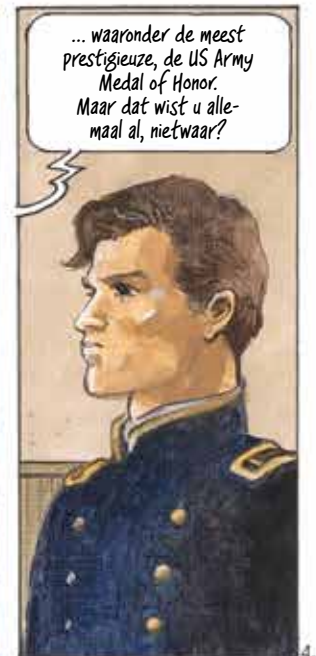

Hij is hier vanwege een afspraak met de hoogste
militaire autoriteiten van Fort Leavenworth.

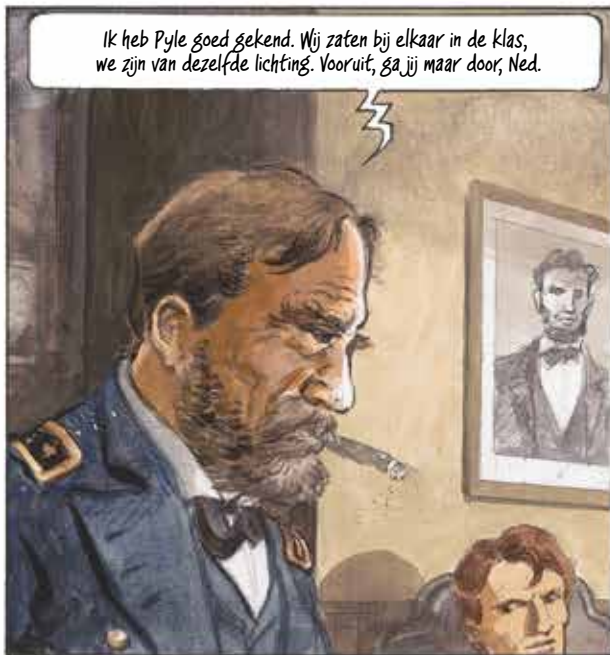

Die hebben zich verzameld voor een
bespreking met hem. Hij is mooi op tijd.

Ik heb Pyle goed gekend. Wij zaten bij elkaar in de klas, we zijn van dezelfde lichting. Vooruit, ga jij maar door, Ned.

Akkoord. We begrijpen het gedrag van kolonel Pyle niet meer. Na de oorlog bleef hij dezelfde. Wreed, strijdlustig, rebels.

Draai er niet omheen, beste man. Ik heb honger!

Maar wat toen normaal was, is dat heden ten dage niet meer. Het land moet worden opgebouwd. Hoe dan ook, kolonel Pyle kwam aan het hoofd van een groep afvallige Navajo Apachen te staan, die nu terreur zaait in Arizona, Utah en New Mexico.

Luitenant, uw missie is geheim. Het gaat hier om de eer van het leger en in deze moeilijke tijden ruïneert dit schandaal de reputatie van ons noordelijken, met name omdat...

... die vuile kranten alleen maar kritiek hebben en ons belachelijk maken door bewust partij te kiezen. Ze voelen sympathie voor zo'n dwarse officier en drijven de spot met het leger.

Kom, wind je niet zo op, Mallory.

Een militaire colonne onder bevel van generaal Sullivan gaat naar hem op zoek, maar in dit dorre land is die de komende maanden nog niet inzetbaar.

Sommigen zouden hem graag oppakken en voor de krijgsraad brengen. Dat heeft echter niet de voorkeur van Washington, en die van mij ook niet.

Luitenant Norman Pyle, vind uw broer en breng hem tot bezinning.

Tot nu toe schoot hij elke afgezant neer die we naar hem toe stuurden. Onze laatste hoop is dus op u gevestigd, zijn jongere broer.

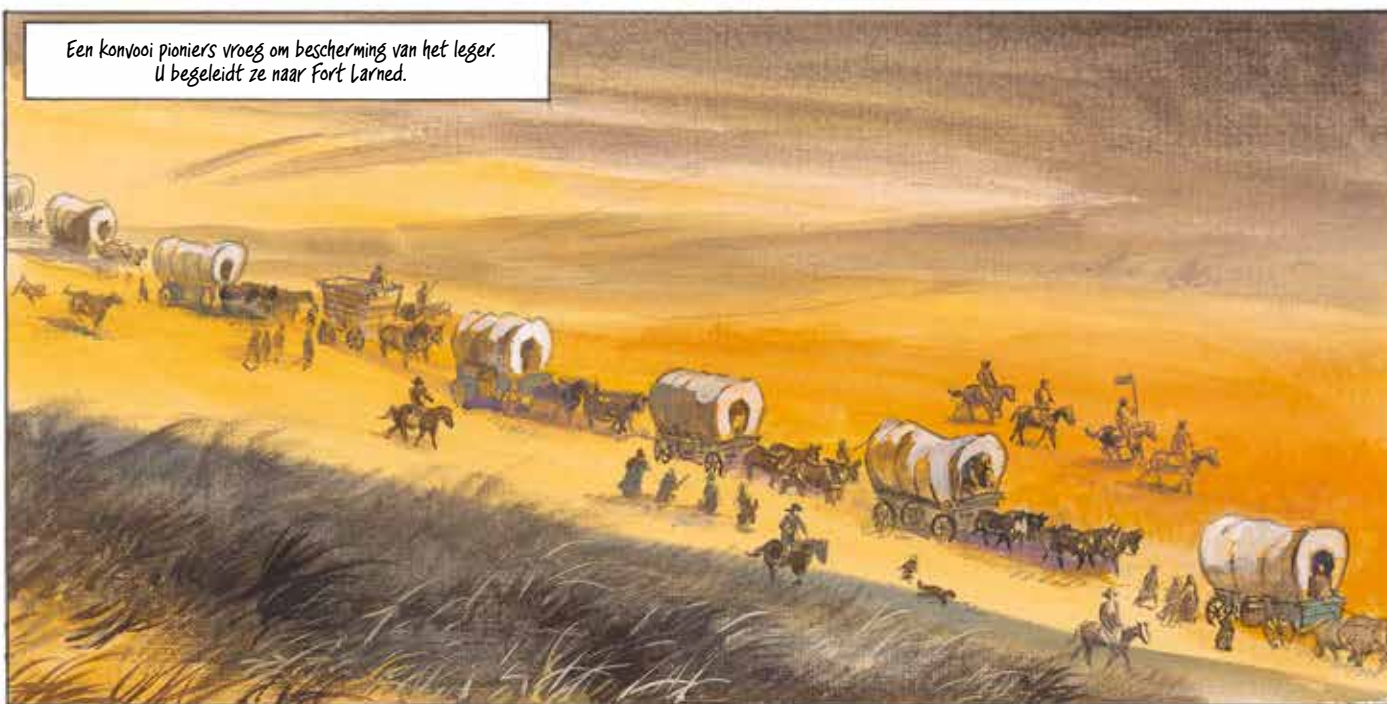
Laat hem zich onvoorwaardelijk overgeven. Ik heb respect voor hem. Het is aan hem om de meest geschikte oplossing te vinden om zijn eer te behouden. Begrijpt u me, luitenant?

Het wordt een lange weg. U moet de Santa Fe Trail volgen door de bergen. Die is langer, maar een stuk veiliger. Vervolgens neemt u de zuidelijke tak van de Old Spanish Trail, de Armijo Road. Die voert u naar Fort Defiance.

Een konvooi pioniers vroeg om bescherming van het leger. U begeleidt ze naar Fort Larned.

Voordat we de weg door de bergen kunnen nemen, trekken we door wijde, kale vlaktes zo ver het oog reikt, zonder bomen of schaduw. Het is laat in de lente en het gras is inmiddels al geel. Hier en daar komen we bewijzen tegen van de doortocht van blanke pioniers. We voelen hun ontmoediging, we zien wat ze achterlieten.

